THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVII No. 11-12 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department JULY - AUGUST, 1935

HAVE YOU MADE YOUR WILL?

"My house I leave to my wife; my automobile to my son; the piano to my daughter; all my investments I leave in trust for the benefit of my family."

It is a good will as far as it goes, but it does not go far enough, for it leaves out the most important bequest of all. There is one more sentence to put in—"my soul I leave to——— ?"

My soul! I have provided for my wife, I have provided for my children, I have taken every precaution possible to see to it that they shall be cared for during the few years that they shall live here on the earth; but I have made no provision for my soul! The only part of me which will live thru eternity! This body of mine will become corrupted and decayed and mixed with the soil of the earth, but this soul of mine must go on thru the eternal ages, living, living, living, an endless day. Where will it go? To whom have I left it?

And my children's souls! and the soul of my wife, the soul of her whom I have cherished all of these years, what will become of them? Have I been one-tenth as careful and cautious and provident in caring for their souls as I have in caring for their bodies? And I know that those poor sick bodies of theirs, open to all the attacks of disease and decay, can only last a few years, but after that their souls must take flight and go on to live forever and . . . . where?

I read once in the Book of our Prohet Daniel 12:2:—

"And many of them that sleep in the dust of the earth shall awake, some to everlasting life, and some to shame and everlasting contempt."

And I remember reading once in the Talmud about that great rabbi Johanan Ben Zakkai, how great a saint he was, and I remember how shocked I was when I read in the Talmud of that terrible hour when this great rabbi was lying on his death bed. He moaned with moanings indescribable, and when his disciples sitting around by his bedside asked him in solicitude why he was so sad and why he was in such agony, he replied, "Why should I not be sad? I see two roads before me, one road leading to heaven, and the other road leading to everlasting doom, and I know not on which road I am going to go."

The Devil Wants The Soul

There is keen competition for my soul. The devil wants it badly; the devil has always wanted the souls of men. And then I know that God wants my soul, and God wanted it badly enough to send down to this earth his only begotten Son, and God allowed Him to go through Hell torture in that frightful hour of the Crucifixion on the Cross, so that my soul could be redeemd and truly become God's possession.

The decison rests with me, not with God, and not with the devil, but with me. I must cast the die, and because God honors me as a human being with the right to choose between good and evil, He must allow me to decide for myself whether my soul shall go to God or whether it shall go to the devil.

I found a very illuminating sentence in my Bible the other day which helped me a great deal to understand this matter, I found it in Isa. 53:10, in connection with that wonderful chapter in which God tells us thru Isaiah that He would send His only begotten Son to die for us on the Cross. And then comes like a sudden brilliant ray from a searchlight into a black cloud of darkness this 10th verse:

"Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin, he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand."

And then one day I was reading in the New Testament some of the beautiful and heart searching words of that matchless Son of God, the Lord Jesus Christ, and I found a sentence or two which shot their way like an arrow into my very heart:

"And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up: That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life. For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life. For God sent not his Son into the world to condemn the world; but that the world thru him might be saved. He that believeth on him is not condemned; but he that believeth not is condemned already, because he hath not believed in the name of the only begotten Son of God. And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil." John 3:14—19.

So I am going to leave my soul to God, thru the Lord Jesus Christ, who purchased me with His own blood. I am going to accept Him as the one thru whom and thru whom only my sins can be forgiven. And I am going to do everything I can to explain this to my wife and to my children, because nothing will make me happier than to know that they too will leave their souls to God, thru the Lord Jesus Christ. It will not matter how much money I leave them or whether I leave them nothing at all, if only I can leave them the priceless blessing of the knowledge that my soul, and their souls will go to God. Then I will have given them more than countless millions of dollars could buy for them.

And I shall die happy.

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

Come to Our Meetings

EVERY FRIDAY - - 8 P. M.

EVERY MONDAY - - 8 P. M.

ALL WELCOME

OUR TRACTS:

1. The Voice Crieth.
2. What is His Name.
3. Cain and Abel.
4. Behold a Virgin.
5. To both Houses of Israel.
6. The Arguement.
7. The Logic,
8. The Trinity.
9. The Jewish Holidays.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, exept bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.

GIVE HIM A NEW TRIAL

Sometime ago there was a movement among the Jews to give Baruch Spinoza a new trial and remove from him the excommunication under which he was placed by the rabbis of his time two hundred and fifty years ago. News also came from Greece of a movement to revise the trial of Socrates which took place over twenty-three hundred years ago. Acording to history Socrates was tried by a jury consisting of five hundred and fifty-seven men. He was accused of heresy because he talked against the idols of Greece. They found him guilty and sentenced him to death. While in prison, awaiting execution, Socrates after his conversation on the immortality of the soul drank the hemlock and passed away with a dignity and calmness becoming his past life.

Now in both these cases the accused ones were given a fair trial. Yet the Greeks have come to the conclusion that their ancestors in sentencing Socrates to death were wrong and they therefore repent of that sin. They did not want to keep silence any longer, causing people to take that as their tacit consent; they did not wish to have a share in that wrong deed by not protesting against it, therefore they have resorted to a revision of the trial.

Now we Jews have to learn from the Greeks and revise the trial of the Lord Jesus Christ our blessed Saviour. That trial cannot be compared to the Socrates trial because it was unlawful. The trial was not carried on according to the laws of God thru Moses, neither according to the oral laws found in the Talmudic codes of laws. Those leaders, Sanhedrin and Priests were prejudiced and were governed by the bitterness of their hearts. In the night they took Him to judgment. They took Him to trial at night, a thing which was against the Talmudic law then in practice, and early in the morning they hastened to Pilate the Roman Governor and threatening that high official they demanded of him to crucify Christ with speed and great hurry. We Jews are a good people. We are beloved of God because of Abraham his friend. We should not be hated and persecuted by everybody, because God is our Father and He promised to protect us.

But there is one sin which is common to all Jews with few exceptions. It is a national sin. Our fathers did it, and we are committing it unto this day. That national sin is rejecting the Lord Jesus Christ, the promised Messiah whom God sent to deliver us from sin and from troubles. Now this national sin has to be put away. We have to confess before God that it is the sin of our fathers as well as ourselves. If you turn to Lev. 26:40 you will see the truth of this. You read there, "If they shall confess their iniquity and the iniquity of their fathers." We Jews as a nation have to revise the trial of the Lord Jesus and say, "Our hands have not shed this blood neither have our eyes seen it." Deut. 21:7. There in that national sin lies the source of the Jewish question. Not until we Jews as a people repent and do as God has told us to do, namely confess and forsake that national sin, will we be reinstated into God's favor.

A good many of our Jewish brethren because of lack of knowledge are still of the opinion that we suffer persecution only on account of Christianity. They refuse to go by God's word but by their own opinions. Our persecution has nothing to do with people for it all depends upon God's protection in our behalf. "If God be for us who can be against us?" Why did our people suffer in Egypt when there was no Christianity in existence? Why was our first temple destroyed by Nebuchadnezzar about 500 years before Christ was born? It was all because we were not right with God. Therefore it is our duty, for the sake of our own people, to revise that trial of the Lord Jesus Christ, when our ancestors committed the greatest sin in delivering that blessed Son of David and Son of God to the cruel hands of the Romans for the purpose of submitting Him to the non-Jewish sentence of crucifixion, a death which only cruel Rome could invent. We Jews have to cease from following in the footsteps of those people of that time and acclaim Him Son of David, the only Redeemer and Messiah who has fulfilled every promise of God in His first coming. This confession will put the Jewish people on the right track. They will then be reconciled to God. The national sin as well as all other sins will be forgiven because God said it thru Isa. 53, "And Jehovah hath laid upon him the iniquity of us all."

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street

REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street

MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue

REV. JOHN SOLOMON, Missionary

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

("Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14)

And, behold, two of them went that same day to a village called Emmaus, which was from Jerusalem about threescore furlongs. And they talked together of all these things which had happened. And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them. But their eyes were holden that they should not know him. And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad? And the one of them whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?

And he said unto them, What things? And they said unto him, Concernng Jesus of Nazareth, which was a prophet mighty in deed and word before God and all the people: And how the chief priests and our rulers delivered him to be condemned to death, and have crucified him. But we trusted that it had been he which should have redeemed Israel: and beside all this, to-day is the third day since these things were done. Yea and certain women also of our company made us astonished, which were early at the sepulchre; And when they found not his body, they came, saying, that they had also seen a vision of angels, which said that he was alive. And certain of them which were with us went to the sepulchre, and found it even so as the women had said: but him they saw not.

Then he said unto them, O fools, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken: Ought not Christ to have suffered these things, and to enter into his glory? And beginning at Moses and the prophets, he expounded to them in all the Scriptures the things concerning himself. And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further. But they constrained him, saying, Abide with us; for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them. And it came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed it, and brake, and gave it to them. And their eyes were opened, and they knew him; and he vanished out of their sight. And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the Scriptures? And they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them, Saying, The Lord is risen indeed.

Luke 24:13-34.

חכמה וואס קומט פון גאט ב"ה. עס איז אן אלטער כלל—ראשית חכמה יראת ד', דער אנפאנג פון חכמה איז צו האבען יראת הכבוד פאר גאט.

מיר פרעגען, וויאזוי קאן אירגענד וועלכער מענש זאגען אז ער גלויבט אין גאט ווען ער פערווארפט זיין הייליג ווארט? מיר האבען נישט נור די הייליגע ווערטער פון די נביאים וואס האבען אזוי דייטליך באשריבען דעם הייליגען משיח נייערט מיר האבען אויך בולט'ע פאקטען אז אזוי איז טאקע געשעהן מיט ישוע המשיח, אין זיין געבורט, אין זיין לעבען, אין זיין שטערבען און אין זיין אויפשטעהונג פון קבר און ארויפשטייגען צום הימעל וואס 500 אידען, יראים ושלמים, האבען בעשיינפערלעך געזעהן ווי ער איז ארויפגעשטיגען צום הימעל וואו ער זיצט לימין הגבורה ביז אלע זיינע געגנער וועלען איהם אנערקענען אלס זייער מלך המשיח. (תהלים ק"י).

און אזוי קומען טאג טעגליך אידען און נישט־אידען צו דיעזער הייליגער אמונה אין ישוע המשיח אלס זייער "פודה ומציל" און זיי זענען דאדורך גליקליך אויך שוין דא אין דיעזער וועלט. ווי פיעל מעהר גליקליך איז דער גלויביגער דארט אויבען אריינקומענדיג אין דעם היכל המשיח וואס ער, דער משיח גופא, האט פאר די גלויביגע פארבערייט! (יוחנן י"ד).

דערפאר פרעגען מיר אייך ליעבער לעזער "מי האמין"? ווער וויל גלויבען? (ישעיה נ"ג) גלויבט ליעבער פריינד און איהר וועט דאדורך פריי ווערען פון אייערע אלע עבירות אזוי ווי עס הייסט דארט "וד' הפגיע בו את עון כלנו".

צו וועם זאלען מיר געהן?

פון משה שיף

דוכט זיך, אז צו שטעלען ביי היינטיגען טאג אזא מין פראגע דארף מען זיין זעהר, זעהר נאאיוו. סטייטש, יעדעס בר־מצוה אינגעל ווייסט דאס היינט. פעהלען דען ביי אידען "איזמען" אדער "איסטען"? ס'איז פאראנען אגודיסטען, ציוניסטען, מזרחיסטען, רעוויזיאניסטען, פאלקיסטען, בונדיסטען, קאמוניסטען, אנארכיסטען, סאציאליסטען און נאך אנדערע איסטען וועלכע וועלען מיר מוחל זיין וואס צוליעב מאנגעל אין פלאץ האב איך זיי נישט מזכיר נשמות געוועזן. אבער וויאזוי שטעלט מען אבער אזא פראגע, ווי אהין?

אין אמת'ן אבער איז טאקע א פראגע, וואו צו געהן ווייל עס איז שווער זיך אויסצוקלויבען איינעם פון די אלע "איזמען", ווייל אלע רעדען שעהן, און דערפאר ווערט טאקע די אידישע יוגענד געשליידערט ווי אין כף הקלע—פון איין ריכטונג צו דער אנדערער . . .

דאס קעפל פון דיעזען ארטיקעל לייענט זיך אבער נישט "ווי אהין" נייערט "צו וועם", צו וועם זאלען מיר געהן?

די פרומע אידען וועלען אפשר זאגען — צו תורת משה והנביאים אדער צו די חכמי התלמוד. די פארטייאישע חברה וועלען אהין ווייזען צו זייערע פיהרער. די פראגע איז אבער, קאנען אלע יענע עלעמענטען אירגענד וועמען צופריעדען שטעלען? אנו לאמיר אקארשט זעהן —

1 — די תורה

הגם מיר קאנען מיט יעדען פרומען איד זאגען אז משה אמת ותורתו אמת, דאך ווייסען מיר אז די תורה האט קיינמאל נישט און וועט קיינמאל נישט דעם מענש ברענגען צו תכלית השלמות, און ווען מיר שטעלען זיך אונטער דעם בארג סיני, הענגט איבער אונז די קללה און דער ארור פון "ארור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת לעשות אותם". ווען איך האב אמאל א רב א פרעג געגעבען וועגען דעם ענין, האט ער זיך א קראץ געגעבען אין די בארד און א דרעה געגעבען מיט'ן גראבען פינגער בכן, "כל ישראל ערבים זה לזה", ווען איין איד האלט איין מצוה און אן אנדערער איד האלט אן אנדערע מצוה און א דריטער און א פערטער האלטען אנדערע מצוות... קומט במילא אויס אז דאס גאנצע כלל ישראל האלט די תרי"ג מצוות און זענען מקיים די גאנצע תורה. איך האב אבער יענעם רב באלד געצייגט זיין טעות, ווייל דארט הייסט עס נישט "ארור העם..." נייערט "ארור אשר לא יקום..." ד"ה, יעדער איינצעלנער מענש מוז האלטען די גאנצע תורה און ווען נישט הענגט נעביך דער ארור איבער איהם. קומט במילא אויס אז נישט נור באפרידיגט אונז די תורה נישט נייערט זי באשולדיגט אונז און פאראורטיילט אונז.

2 — די נביאים

אויב מיר וועלען קומען צו זיי וועלען זיי אלע אונז אהין ווייזען צום משיח. זיי אליין קאנען לגמרי גאר נישט טהון פאר אונז נייערט אונז ברענגען די פרעהליכע בשורה אז דער משיח וועט קומען וועט ער אונז אויסלייזען פון צרות און פון גלות. דער שלום איז, אז סיי די תורה און סיי די נביאים זענען ניט דער ציעל גופא נייערט דער וועג צום ציעל, נעמליך צו דעם משיח.

3 — דער תלמוד

עס מאכט נישט וויפיעל גוטע זאכען עס געפינען זיך אין דעם "תנו רבנן", זענען אלע גמרות צוזאם מיט די פוסקים קאלט און טרוקען. **עס איז אלץ פאר'ן קאפ און גאר נישט פאר'ן הארץ. אלץ פאר'ן גוף און גאר נישט פאר דער נשמה. אלץ פאר דער וועלט און גאר נישט פאר'ן עולם האמת. איז ווידער אמאל א גארנישט שבגארנישט.**

4 — די פארטייען

ביי זיי איז אודאי גאר נישט פאראן דעם מענש צופריעדען צו שטעלען. אדרבא נעמט א ציוניסטישע צייטונג אין דער האנד און זעהט וואס זי האט צו זאגען אויף קאמוניסטען... און די בונדישע צייטונג רייסט זייביידע אראפ, צום סוף קומט די סאציאליסטישע צייטונג און מאכט פון אלע דריי אש און בלאטע. אלס א קינד פון היינטיגען דור האב איך אויך געדיענט יענע אלע עבודה זרות און קיינע פון זיי האבען מיך נישט געקענט באפרידיגען.

פריינד, מיר האבען א נשמה און זי פאדערט איהר שפייז פונקט ווי דער גוף זיינס. די נשמה דורשט נאך דעם לעבעדיגען גאט. ניט צו טויטע פארמען, ניט צו פרומע רעליגיעס אויך נישט צו שעהנע אידעאלען. נור איין גאט קאן שטילען אונזער נשמה ווייל זי איז א חלק אלהי ממעל און זי ציהט צו איהר מקור. אונז קאן נישט באפרידיגען א גאולה בלויז פאר א קליינער טייל פון א קליין פאלק אויף א פיצעלע ערד, א פאלקאמענע גאולה דארף זיין פאר אלע מענשען און אומעטום. וואו איז אבער דיעזע גאולה?

ביי ישוע המשיח

אין יוחנן ג' לעזען מיר אז איינמאל זענען אסאך תלמידים פון איהם אוועקגעגאנגען האט ישוע די צוריקגעבליבענע א פרעג געגעבען, "ווילט איהר אויך אוועק געהן?" האט איהם שמעון פעטרוס געענטפערט, הער, צו וועם זאלען מיר געהן די ווערטער פון אייביגען לעבען זענען מיט דיר". (יוחנן 6.) און נאך מעהר—ער אליין איז דאס לעבען. און אויב ביי אנדערע רעליגיעס און פארטייען דאמינירען די פארשריפטען און די פראגראמען, באשטעהט דאס אמת'ע משיחיות בלויז אין דער "פערזאן" פון ישוע המשיח. ער איז אונזער לעבען, אונזער גליק און אונזער פריעדען. ער האט אויף זיך גענומען די קללה וואס די תורה האט אונז געברענגט, פאר נישט האלטען די תורה, אזוי ווי עס הייסט "כי קללת אלהים תלוי", ד"ה, יענע קללה איז גאר אויפגעהאנגען געווארען דארט מיט'ן משיח אויפ'ן צלב, און מיר באקומען אנשטאט דעם ברכות. ישוע המשיח איז געווארען די ערפילונג פון אונזערע הייליגע נביאים און דער וועג צו גאט ב"ה אזוי ווי ער אליין האט געזאגט "אנכי הדרך... ואיש לא יבוא אל האב בלתי על ידי". (יוחנן י"ד).

פריינד, ביסטו ענטוישט און מיהד אין דיין לעבען? האסטו שוין פארזוכט פון אלע וואסערן און זיי האבען דיך נישט צופרידען געשטעלט. קום צו ישוע און טרינק פון זיין ברון וואס איז א מקור באר מים חיים און דאס וועט דיך זיכער ערקוויקען. איך האב עס אויך אזוי געטהון. אין ישוע המשיח איז פאראן צופרידענהייט פאר אלע שפראכען, ראסען און נאציאנען, ער וועט אויך דיין ישועה זיין.

פראגע: אל מי נלך?
אנטווארט: צו ישוע המשיח.

אונזערע מיסיאנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.

מר' האררי בוירנען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן

1603 סענטראל עוועניו

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

אני הוא הרועה הטוב יוחנן 10-11

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל 34.23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלערען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח.

VOL. XVII No. 11-12 | רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר | JULY - AUGUST, 1935

דאס אוממעגליכע איז זעהר מעגליך

אין דיעזער צייט לעבען די מענשען אין א ספער וואו אוממעגליכקייט איז געווארען נישט נור מעגליך זאנדערן א פאקט.

עס איז געוועזן א מאן אין פראנקרייך ביים נאמען זשולעס ווערנע (געב. 1828) ער איז געוועזן א באריהמטער שריפטשטעלער. ער האט צווישען פיעלע אנדערע ביכער פובליצירט א בראשורע מיט׳ן טיטעל "פינף וואכען אין א באלאן". דאן איז געוועזן אן אנדערער גרויסער שריפטשטעלער דא אין אמעריקא ביים נאמען "עדווארד בעללאמי" (געבוירען 1858) וועלכער האט אויך פיעלע ביכער פובליצירט. דיעזע צוויי געלעהרטע שריפטשטעלער האבען געשריבען אין זייערע ביכער אזאלכע "ווילדע" נבואות, אז מענשען האבען עס פשוט אויסגעלאכט. נישט קוקענדיג אויף די גרויסקייט פון יענע צוויי מענער.

זיי האבען נעמליך געשריבען אז עס וועט קומען א צייט ווען א מענש וועט זיך אבענד אוועקלייגען אין זיין בעט און ער וועט קענען הערען אפערעטיק מוזיק און געזאנג וואס וועט געשפיעלט און געזונגען ווערען אפילו צעהן מייל אוועק פון זיין הויז, אדער נאך מעהר. דאס לעזענדיג האבען דאס מענשען געהאט צו לאכען — בכן, עס איז דאך אן אוממעגליכע זאך!

איינער האט גאר אין זיין שרייבען נבואות געזאגט אז א מענש אין אמעריקא וועט זיך קאנען צוזאם רעדען מיט א פריינד אין פראנקרייך און דאס גאנצע געשפרעך וועט דויערען 10 אדער 20 מינוט. האבען מענשען ווידער אמאל געהאט צו לאכען. וואס זעהען מיר אבער אצינד? מיר זעהען, אז יענע צוויי שריפטשטעלער האבען געהאט א געזונדטען חוש אין זייער מח וואס האט איבערשטיגען אלע אנדערע פראסטע מחות פון יענער צייט, און יענע וואס האבען פון זיי געלאכט—אויב זיי לעבען נאך—מוזען זיך אצינד שעהמען פאר זייער לאכען.

אט אזוי זעהען מיר אז עס איז לגמרי נישט פאראן אזא זאך ווי "אוממעגליכקייט".

אן אנדערע אוממעגליכקייט

מיר האבען קיינמאל נישט געהאט א פערזענליכע באגעגנונג מיט׳ן המן היטלער. מיר זענען קיינמאל נישט געוועזן אין זיין רעזידענץ־שטאדט בערלין און מיר האבען נישט בייגעוואוינט ווילדע געשעהענישען אונטער דער נאצי רעגירונג, נור מ׳האמיר עפעס געהערט אז ער האט געהאלטען פיעלע אומשולדיגע אידען אין קאנצענטראציאנס לאגער און מ׳האט אידען דארט שרעקליך געפייניגט און פיעלע פארמוטשעט דארט צום טויט. מיר האבען געהערט אז יענע נאצי פינסטערלינגע ברעכען אוים פענסטער פון אידישע געשעפטען און לאזען בכלל נישט אז דייטשען זאלען עפעס קויפען ביי אידען. מיר האבען אויך געהערט אז אונטער היטלער׳ס רעזשים האט מען אויסגעקוילעט איבער 500 מענשען אין איין טאג אלץ נור דערפאר ווייל זיי האבען זיך נישט געוואלט בוקען צו זיין ווילען. דיעזע, און פיעלע אנדערע גרויזאמקייטען האבען מיר געהערט פון יענעם היטלער.

מיר וואס זענען נישט דארט און האבען קיין פערזענליכע ערפאהרונג געהאט אין דער זאך, געפינען, אז אונזערע מענשליכע געפיהלען רעוואלטירען געגען אזאלכע געמיינע ברוטאליטעטען און מיר זאגען אין סאמע ערשטען אויספלוג, אז מיר קאנען די אלע זאכען נישט גלויבען. עס איז אוממעגליך! אבער נאכדעם ווי מיר באקומען איין בעוויז נאכ׳ן אנדערען דורך די צייטונגען וואס שטרעמען אויף אונז אזוי ווי די וועלען פון ים און איבערוועלטיגען אונזערע געפיהלען, מוזען מיר יענע אלע אוממעגליכקייטען יא גלויבען כאטש די מענשליכע נאטור רעבעלירט דאגעגען און זאגט אז עס איז אוממעגליך אז אזא בעסטיאלישעס וועזען זאל עקזיסטירען אין אזא קולטורעלען דור אין וועלכען מיר לעבען.

נעגען וואס שרייבען מיר אייגענטליך אט דיעזע זאכען? נור בלויז צו בעווייזען אז מענשען דארפען זיך נישט לאזען אהין־רייסען פון אייגענע געפיהלען וואס זענען מאנכעס מאל פארפיהרעריש, זאנדערן מיר דארפען גלויבען אין גאט און אין זיין ווארט (דבר ד׳) וועלכעס ענטהאלט א פולע בעשרייבונג אין אלע דיטאילען וועגען דעם גואל צדק ישוע המשיח.

אונזערע הייליגע נביאים האבען געשריבען וועגען איהם אז ער וועט זיין דער מלך איבער דער גאנצער וועלט און וועט רעגירען מיט גערעכטיגקייט, און דאך קומט אן אנדערער נביא און זאגט אונז אז דערזעלבער גואל, ישוע המשיח, וועט גאר זיין אן ארעמאן. איין נביא האט אונז נבואות געזאגט אז דער מלך המשיח וועט זיין אזוי גרויס און ערהאבען אז צו זיין געבורט וועט איהם אז אונגעהויערער כבוד געציינט ווערען אז אפילו די הימלישע שעפפונג וועט זיך נידער קניען צו איהם. צום בעוויז, וועט א ספעציעלער שטערן ארוים קומען פון זיינע הימלישע ראהמען און נעהנטער קומען צו דער ערד, אז אלע מענשען זאלען קאנען זעהן זיין וואונדערבארע ערשיינונג און אזוי־נאך קאנען וואהרנעמען כאטש אין א קליינעם מאסשטאב די אונגעהויערע גרויסקייט פון הייליגען משיח צו וועמעס כבוד דאס אלעס איז געשעהן.

פארגעסט נישט ליעבער לעזער אז דיעזע אלע זאכען האט גאט ב״ה אליין דיקטירט צו די הייליגע נביאים דאס צו פארעפענטליכען.

איצט, כאטש מיר זעהען אין די נבואות וועגען הייליגען משיח פארשיעדענע פאראדאקסישע זאכען. ווי למשל, ער וועט זיין א מלך און צו דערזעלבער צייט אויך אן ארעמאן. ער וועט רעגירען פאר אייביג און דאך וועט ער שטארבען פאר די זינד פון דער וועלט. ער וועט באגראבען ווערען אין א קבר און ער וועט דאך לעבען ווייל ער וועט אויפשטיין פון קבר אם דריטען טאג נאך זיין קבורה. ער וועט געבוירען ווערען אין א מענשליכען גוף און דאך וועט ער זיין דער זוהן פון גאט. דאכט זיך אמת׳ע פאראדאקסען, דאך איז עס נישט אוממעגליך ווייל אלע יענע נבואות זענען באמת ערפילט געווארען אין ישוע המשיח.

אויבערפלעכליך זעהט עס טאקע אוים אומפארשטענדליך, און דער "חכם פון דער מה נשתנה" גיט זיך באלד א זאג — איך קאן אזאלכע זאכען נישט גלויבען! מיר האבען אבער פריהער געזעהן אז עס איז לגמרי קיין אוממעגליכקייטען פאראנען. יענע צוויי גרויסע שריפטשטעלער זענען געוועזן גרעסערע חכמים און זיי האבען אין זייער איינבילדונג געזעהן זאכען וואס מיר וואלטען היינט גערופען "א נארישע פאנטאזיע" און דאך האבען זיי געגלויבט אין יענע "אוממעגליכקייטען" וועלכע זענען געווארען מעגליך. והא ראיה, מיר האבען היינט א טעלעפאן, א רעדיא און פיעלע אנדערע געוועזענע אוממעגליכקייטען וואס ווערען טאג טעגליך ענטדעקט דורך די רעדיאס און דורך עקס רעים.

דערפאר קומען מיר צום שלום אז יענע וואס האבען נישט געוואלט גלויבען אין די מעגליך געווארענע זאכען דארפען זיך שעהמען פאר זייער אונגלויבען און די וואס גלויבען יא דרין, מעגען זיך מיט רעכט פרייען ווייל זיי האבען די ריכטיגע

Published Monthly, exept bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y. Under the Act of March 1,